

være at bestatte efter den laveste Scala, høre iøvrigt adskillige Beværtningssteder paa Landet i Nærheden af Byerne, hvis Hænderhavere maae stilles lige med, hvad man i Kjøbstæderne kalder Bærtshuusholdere. Disse Beværtningssteder have nemlig ifølge Næringslovens § 58 kun Ret til at sælge indenlandff Brændeviin ud af Huset, medens der her er Tale om Brændeviinshandel i Almindelighed, altsaa, som jeg alt har antydet, ikke blot om Handel med indenlandff Brændeviin, men overhovedet om Handel med alle Slags stærke destillerede Drikke. Den Brændeviinshandel, som vil være at bestatte efter Lovforlagets § 3 b, vil altsaa kun være den Brændeviinshandel, som Kjøbmænd og Detailister paa Landet overeensstemmende med § 1, første Stykke, havde erhvervet Tilladelse til, og det forekommer os, at der er Meget, som taler for her at holde paa den Bestemmelse, som er bleven indsat i det andet Thing, nemlig at paalægge disse Næringsdrivende en Afgift for Brændeviinshandelen, der er eens for Alle, medens vi derimod med Hensyn til den Brændeviinshandel, der er forenet med Beværtning, finde, at der er al Grund til ved Fastsættelse af den aarlige Afgift at tage Hensyn til det Omfang af Næring, som i det Hele maatte været knyttet til hvert enkelt af de paagældende Steder. — Naar vi endelig under Nr. 20 have tilladt os at stille et Forslag om, at det udtrykkeligt siges, at den Bevillingsmyndighed, som nu efter Næringslovens § 56 er givet Kongen med Hensyn til Brændeviinshandel, ved nærværende Lov skal bortfalde, da have vi gjort dette, fordi vi ikke ansee det for aldeles givet, at selv om Loven bliver vedtagen, som den foreligger, det da ikke skulde kunne siges, at den hidtilværende Bevillingsmyndighed fremdeles kunde udøves; det er i ethvert Fald rigtigst, at det utrykkeligt udtales; thi ogsaa vi erkjende det for ønskeligt, at Bevillingsmyndigheden paa det Gebeet aldeles bortfalder; om man ogsaa vilde ansee Forslaget for mindre nødvendigt, vilde det dog vistnok være ret tjenligt at hæve de Tvivl, der ialfsald for En eller Anden kunde opstaae i den angivne Retning. — Endelig have vi under Nr. 21 tilladt os at stille et Ændringsforslag med Hen-

syn til Titelen. Det vil nemlig bemærkes, at Loven, som den af os foreslaaes ændret, ikke alene vil komme til at bestætte sig med Spørgsmaalet om Brændeviinshandel, men ogsaa vil indeholde Bestemmelser vedrørende andre Dele af Næringslovgivningen, navnlig vedrørende Spørgsmaalet om Bestatning af Udskænkingsretten, hvilken Ret vel maa adskilles fra Retten til Brændeviinshandel. Det turde derfor være correct, at der til Lovens Titel bliver føiet et „m. m.“ — Da jeg har Ordet, maatte jeg maaskee tillade mig med Hensyn til det af et æret Medlem under Nr. 1 stillede Forslag at fravaade det høie Thing at gaae ind derpaa. Dets Vedtagelse vilde i endnu højere Grad være til Ugunst for Kjøbstæderne, end en Meddelelse af Tilladelse for Kroetere alene til at drive Brændeviinshandel vilde være. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at ifølge Næringslovens § 55 kan der indtil i en Afstand af 1 Mil fra Kjøbstaden etableres Høkerhandel paa Landet, og Indrigsministeren er endogsaa bemyndiget til — og jeg troer, at der ikke saa ganske sjældent er blevet gjort Væng af denne Bemyndigelse — at tillade Høkerhandel i en Afstand af $\frac{1}{2}$ Mil fra Kjøbstaden; hvis altsaa ogsaa Høkerne paa Landet skulde have Afgang til at drive Brændeviinshandel, troer jeg rigtigst, at Kjøbstædernes Interesser paa den allerføleligste Maade vilde være traadte for nær.

Chr. Jensen: Da flere Medlemmer i Forening med mig have stillet Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, skal jeg tillade mig med nogle saa Ord at motivere dem. Det første Forslag, vi have stillet, er til § 1 under Nr. 2, og det gaaer ud paa at forandre „ $\frac{1}{2}$ Pot“ til „ $\frac{1}{4}$ Pot“. Det i det andet Thing nedsatte Udvalg fandt allerede Betænkelse ved at lade Loven udkomme i denne Skikkelse, ja, det gik endogsaa saa vidt at foreslaae, at Bestemmelsen skulde gaae aldeles ud. Vi have nu troet det hensigtsmæssigt at forandre $\frac{1}{2}$ til $\frac{1}{4}$, og meent, at der da ikke kunde være Noget iveien fra Ministerens Side for at gaae ind paa Forslaget. Vi have troet det saameget mere rigtigst at faae Loven forandret i dette Stykke, som det ikke vil afgive